

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1951 No. 136

Overgelegd aan de Staten-Generaal door de Minister
van Buitenlandse Zaken

A. TITEL

Verklaring der Verenigde Volkeren; Washington, 1 Januari 1942

B. TEKST

DECLARATION BY UNITED NATIONS:

A Joint Declaration by the United States of America, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the Union of Soviet Socialist Republics, China, Australia, Belgium, Canada, Costa Rica, Cuba, Czechoslovakia, Dominican Republic, El Salvador, Greece, Guatemala, Haiti, Honduras, India, Luxemburg, Netherlands, New Zealand, Nicaragua, Norway, Panama, Poland, South Africa, Yugoslavia.

The Governments signatory hereto,

Having subscribed to a common programme of purposes and principles embodied in the Joint Declaration of the President of the United States of America and the Prime Minister of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, dated August 14, 1941, known as the Atlantic Charter,

Being convinced that complete victory over their enemies is essential to defend life, liberty, independence and religious freedom, and to preserve human rights and justice in their own lands as well as in other lands, and that they are now engaged in a common struggle against savage and brutal forces seeking to subjugate the world, declare:

(1) Each Government pledges itself to employ its full resources, military or economic, against those members of the Tripartite Pact and its adherents with which such Government is at war.

(2) Each Government pledges itself to co-operate with the Governments signatory hereto and not to make a separate armistice or peace with the enemies.

The foregoing declaration may be adhered to by other nations which are, or which may be, rendering material assistance and contributions in the struggle for victory over Hitlerism.

Done at Washington, the 1st January, 1942.

The United States of America

FRANKLIN D. ROOSEVELT

The United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

WINSTON S. CHURCHILL

On behalf of the Government of the Union of Soviet Socialist Republics

MAXIM LITVINOV (Ambassador)

National Government of the Republic of China

TSE-VUNG SOONG (Minister for Foreign Affairs)

The Commonwealth of Australia

R. G. CASEY

The Kingdom of Belgium

Cte. R. v. STRATEN

Canada

LEIGHTON McCARTHY

The Republic of Costa Rica

LUIS FERNÁNDEZ

The Republic of Cuba

AURELIO F. CONCHESO

Czechoslovak Republic

V. S. HURBAN

The Dominican Republic

J. M. TRONCOSO

The Republic of El Salvador

C. A. ALFARO

The Kingdom of Greece

CIMON G. DIAMANTOPOULOS

The Republic of Guatemala

ENRIQUE LOPEZ-HERRARTE

La République d'Haïti

FERNAND DENNIS

The Republic of Honduras

JULIÁN R. CÁCERES

India

GIRJA SHANKAR BAJPAI

The Grand Duchy of Luxemburg

HUGUES LE GALLAIS

The Kingdom of the Netherlands

A. LOUDON

Signed on behalf of the Government of the Dominion of New Zealand

FRANK LANGSTONE

The Republic of Nicaragua

LÉON DE BAYLE

The Kingdom of Norway

W. MUNTHE MORGENSTIERNE

The Republic of Panama

JAÉN GUARDIA

The Republic of Poland

JAN CIECHANOWSKI

The Union of South Africa

RALPH W. CLOSE

The Kingdom of Yugoslavia

CONSTANTIN A. FOTITCH

C. VERTALING

De Regeringen die deze Verklaring ondertekenen, Hebbende onderschreven een gemeenschappelijk programma van doeleinden en grondbeginselen vervat in de Gemeenschappelijke Verklaring van de President van de Verenigde Staten van Amerika en de Eerste Minister van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, van de 14e Augustus 1941, bekend als het „Atlantic Charter”,

Ervan overtuigd, dat een volledige overwinning van hun vijanden noodzakelijk is om het leven, de vrijheid, de onafhankelijkheid en de vrijheid van godsdienst te verdedigen, en om de rechten van de mens en de rechtvaardigheid zowel in hun eigen land als in andere landen in stand te houden, en dat zij nu in een gemeenschappelijke strijd gewikkeld zijn tegen barbaarse en onmenselijke machten die de wereld trachten te onderwerpen, verklaren:

(I) Iedere Regering verbindt zich al haar militaire en economische hulpbronnen te gebruiken tegen die leden van het Pact van Drie en zijn aanhangers waarmede een zodanige Regering zich in oorlog bevindt.

(II) Iedere Regering verbindt zich samen te werken met de Regeringen die deze Verklaring ondertekenen en geen afzonderlijke wapenstilstand of vrede te sluiten met de vijanden.

Bij bovenstaande Verklaring kunnen die andere volkeren zich aansluiten die belangrijke steun en bijdragen leveren, of zullen leveren, in de strijd voor de overwinning op het Hitlerdom.

Gedaan te Washington, de 1e Januari 1942.

F. TOETREDING

De volgende Staten zijn tot de Verklaring toegetreden:

Mexico	5 Juni 1942
Philippijnen	10 Juni 1942
Ethiopië	28 Juli 1942
Irak	16 Januari 1943
Brazilië	8 Februari 1943
Bolivia	27 April 1943
Iran	10 September 1943
Columbia	22 December 1943
Liberia	26 Februari 1944
Frankrijk	1 Januari 1945
Ecuador	7 Februari 1945
Peru	11 Februari 1945
Paraguay	12 Februari 1945
Chili	14 Februari 1945

Venezuela	20 Februari 1945
Uruguay	23 Februari 1945
Turkije	24 Februari 1945
Egypte	27 Februari 1945
Libanon	1 Maart 1945
Saoedi Arabië	1 Maart 1945
Syrië	1 Maart 1945

G. INWERKINGTREDING

De Verklaring is in werking getreden op 1 Januari 1942.

J. GEGEVENS

In overeenstemming met artikel 18 van het Volkenbondsverdrag (*Staatsblad* 1920 No. 127) is de Verklaring op 29 October 1942 geregistreerd bij het Secretariaat van de Volkenbond onder No. 4817. De tekst van de Verklaring is afgedrukt in „Recueil des Traités” van de Volkenbond, deel CCIV, blz. 381.

De Beginselverklaring, bekend als het „Atlantic Charter”, waarnaar in de onderhavige Verklaring wordt verwezen, werd opgesteld aan boord van het Amerikaanse schip *Augusta* door de Eerste Minister van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland en de President van de Verenigde Staten van Amerika op 12 Augustus 1941 en openbaar gemaakt op 14 Augustus 1941.

Tekst en vertaling van deze Beginselverklaring luiden:

DECLARATION OF PRINCIPLES, known as the **ATLANTIC CHARTER**, issued by the Prime Minister of the United Kingdom and the President of the United States of America, August 14, 1941.

The President of the United States of America and the Prime Minister, Mr. Churchill, representing His Majesty's Government in the United Kingdom, being met together, deem it right to make known certain common principles in the national policies of their respective countries on which they base their hopes for a better future for the world.

First, their countries seek no aggrandizement, territorial or other;

Second, they desire to see no territorial changes that do not accord with the freely expressed wishes of the peoples concerned;

Third, they respect the right of all peoples to choose the form of government under which they will live; and they wish to see sovereign rights and self-government restored to those who have been forcibly deprived of them;

Fourth, they will endeavour, with due respect for their existing obligations, to further the enjoyment by all States, great or small, victor or vanquished, of access, on equal terms, to the trade and to the raw materials of the world which are needed for their economic prosperity;

Fifth, they desire to bring about the fullest collaboration between all nations in the economic field with the object of securing, for all, improved labour standards, economic advancement, and social security;

Sixth, after the final destruction of the Nazi tyranny, they hope to see established a peace which will afford to all nations the means of dwelling in safety within their own boundaries, and which will afford assurance that all the men in all the lands may live out their lives in freedom from fear and want;

Seventh, such a peace should enable all men to traverse the high seas and oceans without hindrance;

Eighth, they believe that all of the nations of the world, for realistic as well as spiritual reasons, must come to the abandonment of the use of force. Since no future peace can be maintained if land, sea or air armaments continue to be employed by nations which threaten, or may threaten, aggression outside of their frontiers, they believe, pending the establishment of a wider and permanent system of general security, that the disarmament of such nations is essential. They will likewise aid and encourage all other practicable measures which will lighten for peace-loving peoples the crushing burden of armaments.

De President van de Verenigde Staten van Amerika en de Eerste Minister, de Heer Churchill, als vertegenwoordiger van Zijne Majesteit's Regering in het Verenigd Koninkrijk, samengekomen, achten het juist, bepaalde gemeenschappelijke grondbeginselen in de nationale politiek van hun onderscheidene landen bekend te maken, waarop zij hun hoop op een betere toekomst voor de wereld baseren.

In de eerste plaats streven hun landen niet naar uitbreiding, noch van hun grondgebied, noch anderszins;

In de tweede plaats wensen zij geen territoriale wijzigingen te zien aangebracht die niet in overeenstemming zijn met de vrijelijk tot uitdrukking gebrachte wensen van de betrokken volkeren;

In de derde plaats eerbiedigen zij het recht van alle volkeren die regeringsvorm te kiezen waaronder zij wensen te leven; en zij willen soevereine rechten en zelfbestuur teruggegeven zien aan hen die daar met geweld van zijn beroofd;

In de vierde plaats zullen zij trachten, met volledige inachtneming van hun bestaande verplichtingen, te bevorderen dat alle Staten,

groot of klein, overwinnaars of overwonnenen, op gelijke voorwaarden toegang zullen hebben tot de handel en tot de grondstoffen van de wereld die noodzakelijk zijn voor hun economische welvaart;

In de vijfde plaats wensen zij de grootst mogelijke samenwerking tot stand te brengen tussen alle volkeren op economisch gebied met het doel voor allen verbeterde arbeidsvoorwaarden, economische vooruitgang en sociale zekerheid te waarborgen;

In de zesde plaats hopen zij, dat na de uiteindelijke vernietiging van de Nazi-tirannie, een vrede tot stand zal worden gebracht die alle volkeren de middelen zal verschaffen in veiligheid binnen hun eigen grenzen te wonen, en die de zekerheid zal verschaffen dat alle mensen in alle landen hun leven zullen kunnen slijten vrij van vrees en gebrek;

In de zevende plaats dient zulk een vrede alle mensen in staat te stellen de zeeën en oceanen zonder belemmering over te steken;

In de achtste plaats geloven zij dat alle volkeren van de wereld, om praktische zowel als om ideële redenen, moeten komen tot afschaffing van het gebruik van geweld. Daar geen toekomstige vrede kan worden gehandhaafd indien land-, zee- of luchtmacht in gebruik blijven bij volkeren die met agressie buiten hun grenzen dreigen of kunnen dreigen, geloven zij, in afwachting van de vestiging van een meeromvattend en permanent systeem van algemene veiligheid, dat de ontwapening van zulke volkeren noodzakelijk is. Zij zullen evenzo alle andere maatregelen bevorderen en aanmoedigen die voor vredelievende volkeren de verpletterende last van bewapening zal verlichten.

Het Pact van Drie, gesloten te Berlijn op 27 September 1940 tussen het Duitse Rijk, het Koninkrijk Italië en het Keizerrijk Japan, naar welk Pact in de onderhavige Verklaring wordt verwezen, is afgedrukt in „Recueil des Traités” van de Volkenbond, deel CCIV, blz. 387.

Uitgegeven de achtste November 1951.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.